

Arrest

nr. 100 862 van 11 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 31 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERKEYN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 8 oktober 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 10 oktober 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 5 december 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, een Arabisch soenniet zijn en in 1948 in Alamarah in de provincie Missan geboren zijn. Sinds 1989 zou u in Bagdad hebben gewoond. Uw echtgenoot zou als arts voor het voormalige Iraakse leger hebben gewerkt. In 1988 zou hij

in mysterieuze omstandigheden zijn omgekomen. U zou vier zonen en twee dochters hebben. Tot 2006 zou u als directrice van een middelbare school in Bagdad hebben gewerkt.

Uw oudste zoon M.(...) zou sinds 2008 als ingenieur voor de Amerikaanse firma 'Bactel' werkzaam zijn. U verklaart dat deze firma zich bezighoudt met natuurbescherming. Hij zou in de Groene Zone hebben gewerkt. Uw familie zou problemen hebben gekregen omwille van uw zoons werk. In mei 2009 zou uw zoon M.(...) een dreigbrief hebben gekregen. Tevens zou in deze periode uw huis in de wijk Jami'a zijn beschoten. De echtgenoot van uw dochter Z.(...), een taxichauffeur, zou samen met zijn broer uw zoon M.(...) af en toe naar zijn werk in de Groene Zone hebben gebracht. Ook zij zouden hierdoor problemen hebben gekend. Op 29 juli 2009 zou de schoonbroer van uw dochter Z.(...) zijn vermoord. Na deze gebeurtenissen zou u met uw dochter Z.(...) A.(...) A.(...) (O.V. 6.781.505, CG11/13151) op verschillende plaatsen in Bagdad (meer bepaald in de wijken Jami'a, Ma'moun en Hamra) hebben gewoond. Van uw burens in de wijk Jami'a zou u vernomen hebben dat mensen in zwarte kledij af en toe naar jullie kwamen vragen. In maart 2011 zou uw dochter Z.(...) Irak met haar twee minderjarige kinderen Y.(...) en S.(...) verlaten en naar België zijn gereisd, waar zij op 14 maart 2011 asiel aanvroeg. Op 29 november 2011 kende het Commissariaat-generaal (CGVS) haar de status van subsidiaire bescherming toe. Na het vertrek van uw dochter zou u naar uw zus N.(...) in Fallujah (provincie Anbar) zijn vertrokken. Ongeveer een maand na uw aankomst in Fallujah zou u op straat door onbekenden beschoten zijn. U zou gewond zijn geraakt aan uw rug. U zou meerdere maanden in het ziekenhuis zijn verzorgd en meermaals geopereerd zijn. Na dit incident zou u bij uw zus in Fallujah blijven wonen zijn. De man van uw zus zou een klacht bij de politie hebben ingediend. In april 2012 zou u naar Bagdad zijn teruggekeerd. U zou er in het huis van de dochter van uw zus, in de wijk Ma'moun, zijn ingetrokken. Ook uw jongste zoon M.(...) zou er hebben verbleven. Na uw terugkeer naar Bagdad zou u geen problemen meer hebben gekend. Uw familieleden zouden uiteindelijk besloten hebben dat u Bagdad moest verlaten en naar uw dochter Z.(...) in België moest gaan. Op 4 oktober 2012 zou u uit Bagdad vertrokken zijn en met het vliegtuig naar Turkije zijn gereisd. Dezelfde dag zou u vanuit Turkije met het vliegtuig naar een onbekende bestemming zijn gereisd. Vandaar zou u met de auto naar België zijn gekomen. U zou op 9 oktober 2012 in België zijn aangekomen, waar u uw dochter Z.(...) hebben vervoegd. De volgende dag, op 10 oktober 2012, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Uw zoon M.(...) zou met zijn familie nog steeds in Bagdad wonen en momenteel op de luchthaven van Bagdad tewerkgesteld zijn. Uw dochters Y.(...) en I.(...) zouden nog steeds in Bagdad verblijven. Uw dochter M.(...) zou in Amerika wonen. U verklaart dat kort na uw vertrek uit Irak M.(...) B.(...), een zoon van uw schoonzus, dood is teruggevonden in Bagdad. U verklaart dat hij in 2008 een tweetal maanden voor de firma Bactel heeft gewerkt.

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal uw dochter Z.(...) A.(...) A.(...) de status van vluchteling heeft geweigerd omdat er ernstig moet getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van haar asielmotieven. Aangezien ook uw dochter haar asielaanvraag baseerde op de problemen van de familie die het gevolg zouden zijn omwille van het werk van haar broer (uw zoon), dienen ook de nodige vraagtekens te worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voor wat betreft uw asielaanvraag dient tevens het volgende te worden opgemerkt.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen en deze van uw familie verband houden met het werk van uw oudste zoon M.(...) bij de Amerikanen. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen aangaande het profiel van uw zoon uitermate vaag zijn waardoor getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid ervan.

U verklaarde dat uw zoon sinds 2008 als ingenieur bij de Amerikaanse firma 'Bactel' in dienst is. Over de precieze inhoud van zijn functie of zijn activiteiten bij bovenvermelde firma kan u evenwel in het geheel geen informatie verschaffen (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U verklaarde dat de firma zich bezighoudt met natuurbescherming. Gevraagd of u kan verduidelijken waarmee de firma precies bezig is of welke projecten zij doen, slaagde u er niet in te antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U verklaarde dat uw zoon in Najaf en Basra was tewerkgesteld, maar kon verder niets vertellen over wat hij er voor de firma zou hebben gedaan (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Evenmin kende u de naam van zijn chef (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Tevens moest u het antwoord schuldig blijven op de vraag of hij nog steeds bij de firma Bactel in dienst is (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U verklaarde dat hij thans op de luchthaven werkzaam is, maar kon niet vertellen wat zijn werk er precies inhoudt (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

Bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van het voorgehouden profiel van uw zoon. Aangezien de functie van uw zoon de reden is voor uw vrees voor vervolging en u nog telefonisch met hem contact heeft, kan van u verwacht worden dat u hierover meer informatie kan verschaffen. Bovendien kan u van het werk van uw zoon geen enkel begin van bewijs neerleggen (zie

gehoorverslag CGVS, p.5-6). Nochtans haalde u aan dat uw zoon in Irak hiervan wel bewijsstukken heeft en kan aangenomen worden dat u dergelijke stukken aanbrengt ter staving van uw asielaanvraag. Het feit dat u geen inspanningen heeft ondernomen om hiervan, met de hulp van uw familie in Irak, de nodige stukken te verzamelen is uitermate merkwaardig en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Temeer daar u wel andere bewijsdocumenten (identiteitsdocumenten, medisch rapport, overlijdensakte van uw man) neerlegde en u verklaarde dat deze door uw familie in Irak werden opgestuurd. U maakte niet aannemelijk waarom u uw familie hiervoor niet meer zou kunnen contacteren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Ook uw dochter Z.(...) werd tijdens het interview voor het CGVS gevraagd om bewijsstukken van het profiel van haar broer neer te leggen. Zij liet tevens na dit te doen (zie gehoorverslag CGVS, 8 november 2011, p.11).

Volledigheidshalve dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw dochter Z.(...) tijdens het interview voor het CGVS (dd.8 november 2011) enigszins andere verklaringen aflegde aangaande het profiel en werk van uw zoon. Zij repte met geen woord over het feit als zou uw zoon in dienst zijn van de firma 'Bactel'. Zij beweerde dat M.(...) ingenieur is van opleiding en als tolk voor de Amerikanen heeft gewerkt. Op de vraag of hij ooit als ingenieur heeft gewerkt, haalde zij aan dat zij hiervan geen weet had (zie gehoorverslag CGVS, 8 november 2011, p.5 en p.8 en p.11). Dat jullie hierover andere verklaringen afleggen is bijzonder merkwaardig. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat uw zoon de familie op de hoogte bracht van zijn werk nadat hij in 2009 een dreigement had ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12).

Tijdens het interview voor het CGVS werd u geconfronteerd met bovenstaande discrepantie. U antwoordde dat het belangrijkste, met name dat hij voor de Amerikanen werkte, werd gezegd (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12). U voegde er in dit verband aan toe dat uw zoon mogelijks een paar maanden als tolk heeft gewerkt (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Bovenstaande tegenstrijdigheden en vaagheden doen het CGVS serieus twijfelen aan de oprechtheid van uw verklaringen omtrent het werk van uw zoon.

Aangezien het profiel van uw zoon de reden is voor uw vrees voor vervolging ondermijnen dergelijke vage en tegenstrijdige verklaringen over uw zoons functie de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vluchtaanleiding.

In dit verband dient bovendien te worden vastgesteld dat uw zoon nog steeds met zijn familie in Bagdad woont en er volgens uw verklaringen werkt op de luchthaven van Bagdad. Niets in uw asielrelaas wijst er op dat hij thans in Bagdad tengevolge zijn werk problemen kent. Bovenstaande elementen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou uw familie gevisieerd zijn omwille van het werk van uw zoon. Ook uw familie in Anbar alsook de man van Z.(...), die vroeger als taxichauffeur uw zoon naar de Groene Zone bracht en momenteel in Haditha verblijft, zouden geen problemen meer ondervinden (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

De geloofwaardigheid van uw vrees wordt verder ondermijnd door het feit dat u na uw terugkeer naar Bagdad in april 2012 geen problemen meer heeft ondervonden. U trok in in het huis van de dochter van uw zus in de wijk Ma'moun. Niets wijst erop dat u na uw terugkeer naar Bagdad gevisieerd werd (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

Bovenvermelde opmerkingen roepen ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

De door u neergelegde documenten tenslotte, namelijk uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, en kopies van de overlijdensakte van uw echtgenoot, van uw woonstkaart en van uw voedselrantsoenkaart wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. De documenten tonen uw identiteit, uw afkomst uit Bagdad en het feit dat uw echtgenoot in 1988 overleed aan, welke hier niet ter discussie staan. Uit een vertaling van het door u neergelegde medisch attest blijkt dat u in de rug werd geschoten. Dergelijke stukken dienen evenwel gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is gebleken. U haalde in dit verband bovendien aan dat uw schoonbroer na dit incident aan klacht indiende van desbetreffend incident, maar legde hiervan geen stukken neer (zie gehoorverslag CGVS, p.8).

Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en of u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld. De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde

SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie. Het UNHCR meldt in haar rapport, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq" van 31 mei 2012, dat de situatie in Irak in 2010 en 2011 stagneerde en dat er 2011 een daling viel waar te nemen van het aantal burgerslachtoffers dat veroorzaakt wordt door bomaanslagen. Daarentegen stelt het UNHCR een stijging vast van het aantal doelgerichte aanslagen. In 2012, vlak na het vertrek van de Amerikaanse troepen - die op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied hebben verlaten -, was er sprake van een stijgend aantal aanslagen. Deze situatie stabiliseerde vrij snel. In de maanden februari-maart-april-mei 2012 was er geen sprake van een buitengewone situatie. Het geweld dat plaatsvond was in hoofdzaak gericht tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012). Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden in Bagdad enkele zware en grootschalige aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel doelgericht is, en zich richt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen. Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering". Verzoekster past de voorwaarden van de vluchtelingendefinitie toe en stelt dat zij zich buiten haar land van herkomst bevindt en wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft. Verzoekster betwist de stelling van de verwerende partij dat uit haar verklaringen niet zou blijken dat zij een risico op persoonsgerichte en systematische vervolging loopt. Naar aanleiding van de vaststelling van de commissaris generaal dat verzoekster weinig kon vertellen over de functie en de activiteiten van haar zoon M. bij de firma 'Bactel', geeft zij toe dat zij weinig weet omdat haar zoon alles geheim wilde houden en niet over zijn werk wilde praten. Hierbij vermeldt verzoekster dat de Amerikanen haar beloofd hadden dat hij naar de Verenigde Staten zou mogen gaan werken, wat vorige maand effectief gebeurd is. Voor wat betreft het gebrek aan documenten met betrekking tot de tewerkstelling van haar zoon, stelt verzoekster dat zij zal trachten om documenten te verzamelen. Naar aanleiding van het feit dat haar dochter Z. nooit had verteld dat haar broer als ingenieur had gewerkt, geeft verzoekster te kennen dat hij als tolk begonnen is bij 'Bactel' en na een tijd als ingenieur is beginnen werken tot hij het land verlaten heeft. Thans bevestigt verzoekster

dat haar zoon wel degelijk problemen had in Irak en op de luchthaven sliep omdat het daar veiliger was, maar dit vond plaats na het gehoor van verzoekster. Verzoekster deelt ook mee dat haar zoon niet meer voortdurend op dezelfde plaats verbleef op het einde van zijn verblijf in Irak en dat hij op het ogenblik van het gehoor bij een vriend in Mosul verbleef. Toen kende hij, zo vervolgt verzoekster, geen problemen omdat hij, met zijn familie, van wijk veranderd was.

Vervolgens verwijst verzoekster naar rechtspraak en rechtsleer waarin wordt gesteld dat een asielzoeker die zelf niet politiek actief is, toch kan worden erkend wanneer hij aantoont dat de vervolging politiek geïnspireerd is of wanneer hij het voorwerp is van vervolging omwille van het behoren tot een ras of een bepaalde sociale groep. Tevens stipt verzoekster aan dat het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging dient te worden aanzien. Verzoekster wijst erop dat haar zoon actief was bij het Amerikaanse bedrijf 'Bactel' in Bagdad, eerst als vertaler en later als ingenieur, waardoor verzoekster en de rest van haar familie werden geïsoleerd.

Ook met betrekking tot het aspect van de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden, haalt verzoekster rechtsleer aan waarna zij stelt dat zij de bescherming van haar land van herkomst niet kan invoeren omdat de autoriteiten in Irak niet eens in staat zijn zichzelf te beschermen.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4, §2, a), b) en c) van de vreemdelingenwet, van *“het principe van gezinseenheid van afhankelijke familieleden”* en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster stipt aan dat haar dochter in België verblijft onder de subsidiaire beschermingsstatus. Vervolgens oppert verzoekster dat zij niet zelfstandig kan leven en de materiële en financiële hulp van haar dochter nodig heeft omdat zij niet meer in staat is om te werken nadat zij in Bagdad in de rug werd geschoten, hetgeen door middel van attesten werd aangetoond. In dit verband verwijst verzoekster naar een arrest van de Raad (RvV 24 september 2012, nr. 88 021) dat het principe van gezinseenheid in een asioldossier voor afhankelijke familieleden bevestigt en geeft ze kort de inhoud ervan weer. Het begrip afhankelijkheid wordt volgens verzoekster door de Raad ruim ingevuld.

In een derde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van de Richtlijn 2004/83 van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn) en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster brengt in herinnering dat de asielinstanties vanaf oktober 2006 automatisch een onderzoek naar de bijkomende bescherming dienen te voeren en dat er niet wordt getwijfeld aan haar identiteit en haar afkomst uit Bagdad. Tegen de argumenten van de verwerende partij dat het geweld in Bagdad doelgericht zou zijn en de impact op het gewone leven van burgers beperkt, brengt verzoekster op grond van de gegevens uit het administratief dossier in dat het aantal burgerslachtoffers nog steeds significant is en dat er geen melding wordt gemaakt van actuele cijfers omdat er niets over het jaar 2012 wordt vermeld. Volgens verzoekster, die hierbij verwijst naar persberichten, heeft de ongunstige veiligheidssituatie in Bagdad een impact op het leven van de burgers. Hierbij citeert verzoekster uit persartikels van De Standaard, het Nieuwsblad, en allerhande internetartikels van NBC-news, de BBC, Antiwar en Spacewar, die zij ook als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt, en waaruit volgens haar de ongunstige veiligheidssituatie in Bagdad en Irak blijkt. Volgens verzoekster is het geweld in Bagdad specifiek en zijn er herhaaldelijke bomaanslagen waarbij wekelijks tientallen doden vallen en is het wel degelijk voortdurend van aard waarbij zij verwijst naar een recent objectief rapport van UNHCR van mei 2012 waarin de aanslagen in Bagdad worden besproken. Verzoekster vraagt zich vervolgens af hoeveel dodelijke burgerslachtoffers er gemiddeld per dag dienen te vallen om te kunnen spreken van een hoog risico voor de burgers. Volgens verzoekster, die hierbij verwijst naar een internetartikel van Radio Free Europe, is het aantal burgerslachtoffers in de loop van het jaar 2011 gestegen. In de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, wordt gesteld dat de cijfers van IBC (Iraq Body Count) een vertekend beeld geven omdat politieagenten als burgerslachtoffers worden meegerekend. Verzoekster beweert dat er meer burgerdoden gevallen waren, zelfs wanneer de politieagenten niet zouden worden meegeteld en zij verwijst hierbij naar een e-mail van de oprichter van IBC, die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt. Tevens merkt verzoekster op dat de verwerende partij aangeeft dat de situatie stagneert, terwijl er niet langer subsidiaire bescherming wordt gegeven, terwijl het risico bij terugkeer voor Irakezen even groot is als acht maanden geleden. Volgens verzoekster is de situatie echter nog onstabiel geworden waardoor het verschil in behandeling van de Iraakse asielzoekers het gelijkheidsbeginsel schendt.

De verwijzing naar het asielbeleid van andere Europese landen inzake het toekennen van de subsidiaire bescherming aan personen die afkomstig zijn uit Bagdad (Centraal-Irak) slaat, zo beweert verzoekster, nergens op omdat het beleid van een ander land in dit vraagstuk niet aan de orde is. Hierbij verwijst verzoekster naar de omzetting van artikel 15, sub c) van de Kwalificatierichtlijn in Belgisch recht, waarbij zij de voorbereidende werken bij de invoering van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet citeert, die zij tevens als bijlage bij haar verzoekschrift voegt, en waarbij zij stelt dat er afstand werd gedaan van

de individualisering en deze specificiteit van de Belgische wetgeving niet uit het oog mag worden verloren bij het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, waardoor een vergelijking met het beleid van andere Europese landen irrelevant is.

2.2. De door verzoekster aangevoerde middelen worden hieronder gezamenlijk behandeld.

2.3. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op het feit dat vraagtekens moeten worden geplaatst bij de verklaringen van verzoekster omdat zij zich baseert op problemen die voortspruiten uit de tewerkstelling van haar zoon, terwijl diezelfde problemen door haar dochter werden ingeroepen en toen ongeloofwaardig werden bevonden. De commissaris-generaal merkt trouwens op dat de verklaringen van verzoekster over het profiel van haar zoon uitermate vaag zijn omdat zij geen details kan verschaffen over de aard van zijn werk en bovendien van deze tewerkstelling geen enkel begin van bewijs kan aanbrengen, hoewel zij beweerde dat haar zoon in Irak wel over bewijsstukken beschikte. Bijkomend wordt in de beslissing aangestipt dat ook de dochter van verzoekster destijds naliet om bewijsstukken over het profiel van haar broer neer te leggen en dat zij enigszins andere verklaringen aflegde over diens tewerkstelling. De commissaris-generaal stelt ook vast dat de zoon van verzoekster met zijn familie nog steeds in Bagdad woont en op de luchthaven werkt en dat niets erop wijst dat hij thans nog problemen kent, waardoor de geloofwaardigheid van het relaas wordt ondermijnd. Ook verzoekster zou na haar terugkeer naar Bagdad in april 2012 geen problemen meer hebben gekend, zo blijkt uit haar verklaringen. Met betrekking tot de neergelegde documenten, wordt in de beslissing gesteld dat de elementen met betrekking tot de identiteit, de afkomst uit Bagdad en het overlijden van verzoeksters echtgenoot niet ter discussie staan. Met betrekking tot het medisch attest wordt gesteld dat dit gepaard dient te gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Op grond van de ongeloofwaardigheid van het relaas komt de commissaris-generaal tot het besluit dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, wordt gesteld dat gezien de verklaringen van verzoekster betreffende haar herkomst uit Bagdad, de veiligheidssituatie in Centraal-Irak dient te worden beoordeeld. Op grond van de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, komt de commissaris-generaal tot het besluit dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico op ernstige schade bestaat als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.4. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas eventueel met documenten te staven of hierover minstens gedetailleerde verklaringen af te leggen. Tot op heden heeft verzoekster, die verklaarde te vrezen voor haar leven omdat haar zoon M. als ingenieur werkte voor de Amerikanen (stuk 7, Vragenlijst DVZ, 12 oktober 2012, p. 4) geen enkel document neergelegd in verband met de tewerkstelling van haar zoon. In onderhavig verzoekschrift kondigt verzoekster weliswaar aan te zullen trachten documenten in handen te krijgen, maar uit niets blijkt dat zij hiertoe enige inspanning heeft gedaan. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat de verklaringen van verzoekster over de tewerkstelling van haar zoon, wat dus het kernelement vormt van haar asielrelaas, bijzonder vaag zijn. Zo wist zij niet of haar zoon thans nog werkzaam is voor een Amerikaans bedrijf en evenmin of zijn huidige tewerkstelling op de luchthaven nog steeds in dienst is van 'Bactel', de Amerikaanse firma waarvoor hij sinds 2008 zou hebben gewerkt (stuk 4, gehoorverslag CGVS, 19 november 2012, p. 4). Er dient ook te worden opgemerkt dat verzoekster niet in het minst de inhoud van zijn functie bij 'Bactel' kon omschrijven en niet wist met welke projecten deze firma zich bezig hield (Ibid.). Naar aanleiding van de verklaringen van verzoeksters dochter, die verklaarde dat haar broer als tolk voor het bedrijf werkte (stuk 11, Landeninformatie, gehoorverslag CGVS dochter Z., 8 november 2011, p. 8), stelt verzoekster thans in haar verzoekschrift dat hij eerst als tolk en later als ingenieur voor 'Bactel' werkte, terwijl ze aanvankelijk geen enkele melding maakte van het feit dat hij als vertaler zou hebben gewerkt (stuk 4, gehoorverslag CGVS, 19 november 2012, p. 4). Deze a posteriori-verklaring kan uiteraard de vastgestelde verschillen tussen de verklaringen van verzoekster en deze van haar dochter niet opheffen. In haar verzoekschrift geeft verzoekster trouwens toe dat zij weinig weet over de tewerkstelling van haar zoon. Het feit dat haar zoon alles geheim wilde houden en niet over zijn werk wilde praten, ontslaat haar geenszins van de op haar rustende medewerkingsplicht. Dit geldt des te meer omdat zij in haar verzoekschrift thans meedeelt dat haar zoon vorige maand naar de Verenigde Staten mocht gaan, waardoor er actueel geen reden meer is om de informatie over zijn tewerkstelling in Irak geheim te houden. Door een aantal ongestaafde beweringen te uiten over ervaringen van haar zoon die zich situeren tussen het gehoor van verzoekster in november vorig jaar en het vertrek van haar zoon uit Irak, slaagt zij er niet in de concrete vast-

stellingen van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen. Op grond van het ontbreken van elk begin van bewijs en de vaagheid van haar verklaringen kon de commissaris-generaal rechtsgeldig besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.5. Wanneer het asielrelaas ongeloofwaardig is, is er geen reden om het te toetsen aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag. Bijgevolg is de uiteenzetting van verzoekster over de politieke inspiratie van de vervolging, het cumulatief effect van de inbreuken en de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden volstrekt irrelevant. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas kan verzoekster zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. Met betrekking tot het door verzoekster opgeworpen beginsel van 'eenheid van gezin', merkt de Raad op dat dit beginsel niet inhoudt dat aan een ouder de subsidiaire beschermingsstatus zou moeten worden toegekend indien deze een band van afhankelijkheid zou hebben met een meerderjarige dochter aan wie eerder de subsidiaire bescherming werd verleend. De Raad merkt in de eerste plaats op dat het door verzoekster aangehaalde Franstalige arrest (RvV 24 september 2012, nr. 88 021) de toepassing van het beginsel van 'eenheid van gezin' betrof voor een meerderjarige dochter van in België erkende vluchtelingen, waardoor de overwegingen uit dit arrest, hoewel die mogelijk een ruime invulling geven aan het begrip afhankelijkheid, niet zonder meer op verzoekster kunnen worden toegepast. Bovendien toont verzoekster haar beweerde afhankelijkheid van haar dochter niet in het minst aan met concrete gegevens. Uit het medisch attest (stuk 10, medisch attest, stuk 11, Vertaling medisch attest) blijkt enkel dat verzoekster door een kogel verwond geraakte aan de rug, maar blijkt geenszins dat het noodzakelijk is dat zij opgevangen zou worden door haar dochter die in België verblijft. Ten overvloede merkt de Raad de commissaris-generaal niet bevoegd is om een verblijfsmachtiging te verlenen om humanitaire redenen en verzoekster hiertoe de geëigende procedures dient te volgen.

2.7. Met betrekking tot de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de Kwalificatierichtlijn in Belgisch recht is omgezet, waardoor verzoekster zich niet langer dienstig op deze richtlijn kan baseren. Verder tracht verzoekster aan de hand van een aantal persberichten de conclusies van de commissaris-generaal tegen te spreken. De commissaris-generaal heeft zich echter gebaseerd op de uitgebreide objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 11, SRB, Actuele Veiligheidssituatie in Centraal-Irak-Bagdad, 16 juli 2012), waarbij verzoekster alvast niet worden gevolgd waar zij stelt dat er niets over het jaar 2012 zou worden vermeld in deze informatie. De internetartikels uit Het Nieuwsblad, De Standaard, NBC en BBC News, Antiwar en Spacewar (Verzoekschrift, bijlagen 3-12), waarop verzoekster zich baseert, bevestigen vooral het gericht karakter van de aanslagen, die inderdaad tegen sjiitische pelgrims, militairen en politiemensen gericht zouden zijn. In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te beweren, kunnen deze gerichte incidenten, ondanks een stijging van het aantal burgerslachtoffers, niet als een situatie van willekeurig geweld worden aanzien. Geen enkele bepaling schrijft overigens een minimumdrempel voor van burgerslachtoffers om van willekeurig geweld te kunnen spreken. In die zin is de informatie uit het internetartikel van Radio Free Europe en de informatie uit de mail van de medeoprichter van IBC, die verzoekster aan haar verzoekschrift toevoegt, weinig relevant. In de door verzoekster aan haar verzoekschrift toegevoegde UNHCR Guidelines van mei 2012 wordt trouwens bevestigd dat leden van het ISF en de Sahwa, overheidsambtenaren, religieuze figuren, politici, en anderen hoofdzakelijk doelwit zijn van de aanslagen. De commissaris-generaal ging zeker niet onredelijk te werk door op grond van de beschikbare informatie te besluiten dat er actueel in Bagdad voor burgers geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat de verwijzing in de bestreden beslissing naar het beleid van andere Europese landen slechts een bijkomende opmerking is uit de bestreden beslissing. Ondanks de eventuele andere inhoud van de specifieke bepaling van artikel 48/4, §2, c) vormt de vaststelling dat andere Europese landen geen beschermingsstatus meer toekennen op die basis wel degelijk een indicatie voor de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak. Met de uittreksels uit internetartikels toont verzoekster in elk geval niet aan dat er actueel in Irak wel degelijk sprake zou zijn van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel betreft en de stelling dat rekening zou moeten worden gehouden met de datum van asielaanvraag door de asielzoekers, dient te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de

beslissing inzake de asielaanvraag en dus niet, zoals verzoekster laat uitschijnen, zoals deze bestaat op het ogenblik van het indienen van deze aanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij zou zijn benadeeld doordat haar dossier nu wordt behandeld, omdat steeds rekening wordt gehouden met de actuele stand van zaken in zijn land van herkomst.

2.8. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, noch van *“het principe van gezinseenheid van afhankelijke familieleden”*. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De drie aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN